

ИНКЛУЗИЈА КАО ОБЛИК ПРИВИДНОГ СТИЦАЈА

Упоредјујући два инкриминисана догађаја – истовремено предузету делатност и вољу окривљеног да оствари обележја два кривична дела, од којих се радња једног дела указује мање значајном, споредном, у конкретном случају занемаривом у односу на другу радњу, суд ће применом инклузије, као облика привидног стицаја, огласити окривљеног кривим само за једно кривично дело.

Из образложења:

„Основано се по оцени Врховног касационог суда поднетим захтевом браниоца окривљеног, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и наводи да је доношењем побиганих правноснажних пресуда ова повреда закона учињена на штету окривљеног, јер је у погледу кривично-правних радњи које су предмет оптужбе погрешно примењен закон, када су исте правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у реалном стицају са кривичним делом неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика.

Наиме, одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) прописано је да дело чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Одредбом члана 246а став 1. Кривичног законика, прописано је да ово дело чини онај ко неовлашћено држи у мањој количини за сопствену употребу супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Одредбом члана 60. став 1. Кривичног законика, прописано је да ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за која му се истовремено суди, суд ће претходно утврдити казне за свако од тих дела, па ће за сва та дела изрећи јединствену казну.

Имајући у виду да је јавни тужилац остао код првобитне оптужнице, а да је суд затим у правноснажној пресуди окривљеног огласио кривим за два кривична дела са различитим обележјима, долази се до закључка да би у овом случају изузетно требало применити правни институт инклузије као облика привидног стицаја.

Наиме, околности случаја су такве да је окривљени инкриминисане радње два кривична дела извршио готово истовремено на истом месту, да је један део опојне дроге истоврсна дрога-амфетамин у наведеним количинама, па су очигледно остварена два законска описа наведених кривичних дела. Међутим, посматрајући кривично-правни догађај у целини, може се закључити, да би у конкретном случају примена само једног законског прописа једино имала смисла, јер се друга инкриминисана радња указује као мање значајна, споредна, као нешто што се може занемарити у тој конкретној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП“.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз 1169/2022 од 1.11.2022. године, утврђена на седници Кривичног одељења од 23.10.2023. године)